

दानियेलाचे पुस्तक - सदुसष्टावा क्रमांक

प्रेषितीय अंतर्दृष्टी: इस्लाम, ११ सप्टेंबर २००१, आणि पूर्ववाऱ्याचा दिवस

Jeff Pippenger

2024-01-31

तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लाम ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी भविष्यवाणीच्या इतिहासात प्रकट झाला, आणि त्याला तत्काळ आवर घालण्यात आला. त्या वेळी उत्तरपाऊस पडू लागला, परंतु तो “मोजलेला” होता.

मर्यादेने, जेव्हा ते अंकुरेल, तेव्हा तू त्याच्याशी वाद करशील; पूर्ववाऱ्याचा दिवशी तो आपला प्रचंड वारा थांबवितो. म्हणून याकोबाचा अधर्म याच रीतीने शुद्ध केला जाईल; आणि त्याचे पाप दूर करण्याचे हेच सर्व फल आहे: जेव्हा तो वेदीवरील सर्व दगड ठेचून चूर्ण केलेल्या खडूच्या दगडांसारखे करील, तेव्हा उपवनमूर्ती व प्रतिमा उभ्या राहणार नाहीत. तरीही तटबंद शहर उजाड होईल, आणि वस्ती सोडून दिली जाईल, वाळवंटासारखी टाकून दिली जाईल: तेथे वासरू चरणार, तेथेच ते निजेल, आणि तिच्या फांद्या खाईल. जेव्हा तिच्या फांद्या वाळतील, तेव्हा त्या मोडून टाकल्या जातील: स्त्रिया येऊन त्यांना आग लावतील; कारण ही समज नसलेली प्रजा आहे: म्हणून ज्याने त्यांना निर्माण केले तो त्यांच्यावर दया करणार नाही, आणि ज्याने त्यांना घडविले तो त्यांच्यावर कृपा दाखवणार नाही. आणि त्या दिवशी असे होईल, की परमेश्वर नदीच्या प्रवाहापासून मिसराच्या ओढ्यापर्यंत झोडपून वेगळे करील, आणि हे इस्राएलच्या लेकरांनो, तुम्ही एक-एक करून गोळा केले जाल. आणि त्या दिवशी असे होईल, की मोठा कर्णा फुंकला जाईल, आणि अशूर देशात नाशाच्या उंबरठ्यावर असलेले, तसेच मिसर देशातील हाकललेले, येतील; आणि यरुशलेम येथील पवित्र पर्वतावर परमेश्वराची उपासना करतील. यशया 27:6-13.

“पूर्व वाऱ्याचा दिवस” हा उत्तरवृष्टीच्या आगमनाची, तसेच तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामची, ओळख करून देतो. तो त्या इतिहासाच्या प्रारंभालाही चिन्हित करतो, ज्या ठिकाणी “याकोबाचा अधर्म शुद्ध केला जातो.” पूर्व वाऱ्याचा दिवस ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आला, आणि त्या क्षणी जिवंतांचा न्याय सुरू झाला. जिवंतांचा न्याय हा तिसऱ्या देवदूताचे समारोपाचे कार्य आहे, आणि तेथेच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या पापांचे दूरकरण आरंभ झाले. यशया जेव्हा “याद्वारे” असे लिहितो, तेव्हा त्याचा हाच अर्थ असतो.

“याद्वारे” या शब्दांपूर्वीचे शब्द असे आहेत: “मोजमाणे, जेव्हा ते पुढे फुटून निघते, तेव्हा तू त्याच्याशी वाद करशील; पूर्वकडील वाऱ्याचा दिवशी तो आपला प्रखर वारा थांबवितो.” “याद्वारे” हे याकोब म्हणून दर्शविलेल्यांमधून पाप शुद्ध करणाऱ्या विशिष्ट परीक्षात्मक सत्यांची ओळख करून देते. त्या सत्यांमध्ये ती घटना (9/11) समाविष्ट आहे, जी उत्तरवृष्टीच्या आगमनाची खूण ठरते. त्या सत्यांमध्ये उत्तरवृष्टीची व्याख्या “एक संदेश” अशी आहे, आणि तो “संदेश” म्हणजे इस्लाम. त्यात हे सत्यही समाविष्ट आहे की “पूर्वकडील वारा” म्हणजे तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लाम होय, आणि त्यात इस्लामच्या त्यानंतरच्या संयमनाचे (थांबवितो) भविष्यसूचक वैशिष्ट्यही समाविष्ट आहे.

ही चाचणी स्वतः “वादविवाद” याने दर्शविली जाते, ज्याची सुरुवात 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी झाली. यिर्मया, जेव्हा पहिल्या निराशेचे प्रतिनिधित्व करित होता, तेव्हा त्याला देवाकडे “परत” येण्याचा आणि मौल्यवान गोष्ट क्षुद्रापासून वेगळी करण्याचा सल्ला देण्यात आला. चाचणीच्या संदेशाचे “फळ” उपासकांचे दोन वर्ग उत्पन्न करते.

मूर्खांच्या न्यायाचे चित्रण असे करण्यात आले आहे: “जेव्हा तो वेदीचे सर्व दगड फोडून टाकलेल्या चुनखडीच्या दगडांसारखे करील, तेव्हा उपवनातील मूर्ती आणि प्रतिमा उभ्या राहणार नाहीत.” यशया अठ्ठावीस आणि एकोणतीस अध्यायांतील, सर्व गोष्टी उलटसुलट करणाऱ्यांविरोद्धाच्या उच्चारलेल्या विधानाचा संदर्भ देत आहे. हे तेच लोक आहेत जे मुद्रांकित पुस्तक समजू शकत नाहीत. दुष्टांचे कार्य (फळ) कुंभाराच्या मातीप्रमाणे मानले जावे.

म्हणून, पाहा, मी या लोकांमध्ये एक अद्भुत कार्य करणार आहे, हो, एक अद्भुत कार्य आणि आश्चर्य; कारण त्यांच्या ज्ञानी मनुष्यांचे ज्ञान नष्ट होईल, आणि त्यांच्या समजूतदार मनुष्यांची समज लपून जाईल. जे

परमेश्वरापासून आपला सल्ला गुप्त ठेवण्यासाठी खोल युक्ती करतात, आणि ज्यांची कृत्ये अंधारात असतात, आणि जे म्हणतात, आम्हांस कोण पाहतो? आणि आम्हांस कोण जाणतो? त्यांच्यावर धिक्कार असो. निश्चितच, तुमचे गोष्टी उलथापालथ करून टाकणे कुंभाराच्या मातीप्रमाणे मानले जाईल; कारण ज्या कृतीला त्याने निर्माण केले, ती त्याच्या निर्माणकर्त्याविषयी म्हणेल काय, त्याने मला निर्माण केले नाही? किंवा जी वस्तू घडविण्यात आली, ती तिला घडविणाऱ्याविषयी म्हणेल काय, त्याला काही समज नव्हती? यशया 29:14-16.

दुष्टांचे कार्य कुंभाराच्या चिकणमातीसारखे असेल, आणि सत्तावीसाव्या अध्यायात त्यांच्या कार्याचे चित्रण अशाच प्रकारे, फोडून तुकडे केलेल्या चुनखडीच्या दगडांसारखे केले आहे. चुनखड किंवा कुंभाराची चिकणमाती सहजपणे ठेचून भुकटी केली जाऊ शकते; आणि “वेदीचे सर्व दगड फोडून तुकडे केलेल्या चुनखडीच्या दगडांसारखे” करण्याचे चिन्ह, तसेच “उपवने आणि प्रतिमा” पाडून टाकण्याचे कार्य, जेणेकरून ती “उभी राहणार नाहीत,” हे राजा योशियाच्या सुधारणेद्वारे दर्शविलेले कार्य आहे. अंतिम पुनरुज्जीवन आणि सुधारणेत, जे योशियाच्या सुधारणेद्वारे प्रतीकात्मकरित्या दर्शविले आहे, अॅडव्हेंटिस्ट संस्थात्मक रचना उजाड होईल, कारण “तटबंद नगरी ओसाड होईल, आणि वसाहत टाकून दिली जाईल, आणि अरण्यासारखी सोडून दिली जाईल.” त्यांची सर्व कामे, म्हणजे जगभरातील हजारो चर्च, शाळा, महाविद्यालये, विद्यापीठे, रुग्णालये आणि कार्यालयीन इमारती, भविष्यसूचक अर्थाने ठेचून निरर्थक भुकटीत रूपांतरित केली जातील.

सदस्यताही ओसाड होईल, कारण ते “समज नसलेले” “लोक” “वाळलेल्या” “फांद्या”प्रमाणे असतील, ज्या “तोडून टाकल्या जातील” आणि “आगीत टाकल्या जातील,” कारण “ज्याने त्यांना निर्माण केले तो त्यांच्यावर दया करणार नाही, आणि ज्याने त्यांना घडविले तो त्यांच्यावर कृपा दाखविणार नाही.”

जेव्हा परीक्षेच्या संदेशाद्वारे घडवून आणलेले विभाजन पूर्ण होईल, तेव्हा प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दुसरा आवाज देवाच्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर बोलावील; कारण त्या दिवशी “असे घडेल” की “मोठा कर्णा फुंकला जाईल, आणि अशशूर देशात नाश पावण्यास सिद्ध झालेले आणि मिसर देशातील हाकललेले येतील, आणि यरुशलैम येथील पवित्र पर्वतावर परमेश्वराची उपासना करतील.”

आपण विचाराधीन असलेला उतारा (यशया सत्तावीस, आठ ते तेरा वचने) ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आरंभ झालेला भविष्यवाणीतील इतिहास ओळखून दाखवितो, आणि जे अखेरीस देवाच्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर बोलावतील, त्यांची परीक्षा व शुद्धीकरण चित्रित करतो. याच अध्यायातील आरंभीची वचने त्या अगदी त्याच इतिहासकाळात गायिले जाणारे एक गीत ओळखून दाखवितात.

त्या दिवशी तिच्याविषयी असे गा, “लाल द्राक्षारसाची द्राक्षवाडी.” मी परमेश्वर तिचे रक्षण करितो; मी तिला प्रत्येक क्षणी पाणी घालीन; कोणी तिची हानी करू नये म्हणून मी रात्रंदिवस तिचे रक्षण करीन. क्रोध माझ्यामध्ये नाही; युद्धात माझ्याविरुद्ध काटेरी झुडपे व काटे कोण उभे करील? मी त्यांच्यामधून जाईन; मी त्यांना एकत्र जाळून टाकीन. किंवा त्याने माझ्या सामर्थ्याचा आश्रय घ्यावा, म्हणजे तो माझ्याशी शांतता प्रस्थापित करील; आणि तो माझ्याशी शांतता प्रस्थापित करील. तो याकोबापासून येणाऱ्यांना मुळे धरण्यास लावील; इस्राएल फुलेल व कळ्या धरेल, आणि जगाच्या पृष्ठभागाला फळांनी परिपूर्ण करील. ज्यांनी त्याला मारले त्यांना जसे त्याने मारले, तसेच त्याने याला मारले काय? किंवा ज्यांचा वध त्याच्याद्वारे झाला, त्यांच्या वधाप्रमाणेच याचाही वध झाला काय? यशया 27:2-7.

द्राक्षमळ्याचे गीत हे असे गीत आहे की जे प्रथम देवाच्या लोकांना त्या द्राक्षमळ्याप्रमाणे ओळखते, ज्याच्यावर त्याने प्रेम केले होते आणि ज्याची त्याने काळजी घेतली होती. त्यानंतर ते त्या प्रत्येकासाठी स्वीकाराचे वचन प्रस्तुत करते, ज्याला ख्रिस्ताच्या धार्मिकतेचा आश्रय धरण्याची इच्छा असेल. पुढे ते पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या वचनाची ओळख करून देते, जो पावसाच्या दोन अवस्थांनी दर्शविला आहे. पावसाची पहिली अवस्था फुले व कळ्या यांना जीवन देते, आणि दुसरी अवस्था पृथ्वीला फळांनी परिपूर्ण करते.

द्राक्षमळ्याचे गीत हे असे गीत आहे की जे त्या कालखंडाची ओळख करून देते, जेव्हा देव पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांना बाजूस सारून जात आहे, आणि त्याच वेळी नव्या निवडलेल्या लोकांशी करार करीत आहे. आठव्या व त्यानंतरच्या वचनेत अध्यायाच्या प्रारंभील वचनांचीच केवळ पुनरुक्ती करून त्यांचे अधिक विस्ताराने वर्णन केलेले आहे. अध्यायाचे पहिले वचन त्याच घटनाची ओळख करून देते जी आठव्या वचनात “पूर्ववायूचा दिवस” अशी ओळख करून दिलेली आहे.

त्या दिवशी परमेश्वर आपल्या कठोर, महान व सामर्थ्यशाली तलवारीने लेवियाथान त्या वेगाने सरपटणाऱ्या सर्पाला, होय, लेवियाथान त्या वाकड्या सर्पाला शिक्षा करील; आणि तो समुद्रातील अजगराचा वध करील. यशया 27:1.

अजगर हा सैतान आहे, परंतु दुय्यम अर्थाने तो मूर्तिपूजक रोम होता.

“म्हणून जरी अजगर मुख्यतः सैतानाचे प्रतिनिधित्व करीत असला, तरी दुय्यम अर्थाने तो मूर्तिपूजक रोमचे प्रतीक आहे.” The Great Controversy, 439.

दानियेलच्या सातव्या अध्यायातील आणि प्रकटीकरणाच्या बाराव्या अध्यायातील मूर्तिपूजक रोमचे दहा राजे, शेवटच्या दिवसांत प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील दहा राजांचे प्रतिनिधित्व करतात.

“राजे, शासक आणि राज्यपाल यांनी स्वतःवर ख्रिस्तविरोधकाची खूण धारण केली आहे, आणि जे देवाच्या आज्ञा पाळतात व ज्यांच्याकडे येशूचा विश्वास आहे अशा संतांविरुद्ध युद्ध करण्यास निघालेल्या अजगराप्रमाणे त्यांचे चित्रण केले आहे.” Testimonies to Ministers, 38.

यशया २७ मधील पहिले वचन अजगराच्या न्यायाच्या आरंभाची ओळख करून देते; हा न्याय पूर्ववायूच्या दिवशी, म्हणजे ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू झाला. पृथ्वीवरील राजांचा आणि त्यांच्या जागतिकतावादी व्यापारी भागीदारांचा न्याय तेव्हा पूर्ण होतो, जेव्हा पृथ्वीची आर्थिक रचना “समुद्रांच्या” मध्यभागी “पूर्ववायूने” नष्ट केली जाते.

कारण, पाहा, राजे एकत्र जमले; ते एकत्र पुढे गेले. त्यांनी ते पाहिले, आणि ते आश्चर्यचकित झाले; ते व्याकुळ झाले, आणि घाईघाईने निघून गेले. तेथे भयाने त्यांना ग्रासले, आणि प्रसववेदनांत असलेल्या स्त्रीप्रमाणे वेदना झाल्या. तू पूर्वकडील वायूने तर्शीशची जहाजे फोडून टाकतोस. स्तोत्रसंहिता 48:4-7.

यशया अध्याय सत्तावीस, वचने एक ते सात, यांची पुनरुक्ती आठ ते तेरा वचनांमध्ये करण्यात आलेली आहे आणि त्यांचा अधिक विस्तारही तेथे केलेला आहे. ते हे दर्शविते की “पूर्ववायूच्या दिवशी” पृथ्वीवरील राजे आणि व्यापारी भयास सामोरे जाणार आहेत, आणि त्या बिंदूपासून पुढे इतिहासभर त्यांचे भय वाढतच जाते. हे भय पृथ्वीवरील प्रगतिवादी जागतिकतावाद्यांच्या ११ सप्टेंबर २००१ पासूनच्या अतार्किक व उतावळ्या हालचालींची ओळख करून देते, कारण ते आपला कार्यक्रम तर्कशुद्धरीत्या अपेक्षित असण्यापेक्षा अधिक पुढे आणि अधिक आक्रमकपणे रेटत आहेत. सैतान, आणि त्याचे प्रतिनिधी—पृथ्वीवरील व्यापारी आणि राजे (जागतिकतावादी), जे अजगराची प्रतीके आहेत—हे जाणतात की त्यांचा काळ अल्प आहे.

म्हणून, हे स्वर्गानो, आणि त्यांत वास करणाऱ्यांनो, आनंद करा. पृथ्वीवरील आणि समुद्रातील रहिवाशांनो, हाय! कारण सैतान मोठ्या क्रोधाने तुमच्याकडे खाली उतरून आला आहे; कारण त्याला ठाऊक आहे की त्याच्याकडे थोडाच काळ उरला आहे. प्रकटीकरण 12:12.

पूर्वच्या वायूचा दिवस, ज्याने 2001 मध्ये आर्थिक संकट निर्माण केले—जे जागतिकतावादी माध्यमे कायही दावा करण्याचा प्रयत्न करो, तरी सतत अधिकच गंभीर होत गेले आहे—हा तो प्रश्न आहे जो जगासमोर त्या क्षणी उभा राहतो, जेव्हा अजगराला कळते की त्याचा काळ अल्प आहे. त्यानंतर तो संपूर्ण पृथ्वीवर नियंत्रण मिळविण्यासाठी आपल्या हालचाली अधिक तीव्र करतो, आणि तो हे त्या वेळी करतो जेव्हा “हाय” (तिसरे हाय) “पृथ्वी व समुद्रावर

राहणाऱ्यांवर" आणले जाते.

तिसऱ्या धिवकारातील इस्लामचे (पूर्वेकडील वारा) ११ सप्टेंबर २००१ रोजी झालेले आगमन अशा आर्थिक आपत्तीला कारणीभूत ठरले की ज्यामुळे जागतिकतावाद्यांना पृथ्वीवर एकच जागतिक सरकार लादण्याच्या त्यांच्या प्रयत्नांना गती देणे भाग पडले. तरीही इस्लाम आपली भूमिका पूर्ण करीतच आहे. बायबलमधील भविष्यवाणीत प्रतीक म्हणून इस्लामविषयीचे कदाचित सर्वांत गंभीर प्रकटीकरण इस्लामच्या पहिल्या उल्लेखात आढळते.

परमेश्वराचा दूत तिला म्हणाला, पाहा, तू गर्भवती आहेस, आणि तुला एक पुत्र होईल; त्याचे नाव तू इश्माएल ठेव, कारण परमेश्वराने तुझ्या क्लेशाकडे लक्ष दिले आहे. आणि तो वन्य मनुष्य होईल; त्याचा हात प्रत्येक मनुष्याविरुद्ध असेल, आणि प्रत्येक मनुष्याचा हात त्याच्याविरुद्ध असेल; आणि तो आपल्या सर्व भावांच्या समोर वस्ती करील. उत्पत्ति 16:11, 12.

देवाचे वचन कधीही अपयशी ठरत नाही. इस्लाम प्रसववेदनांत असलेल्या स्त्रीप्रमाणे वेदना उत्पन्न करीत राहतो तसतसे, बायबलातील भविष्यवाणीत इस्लामाची ओळख दिली आहे हे कदाचित मान्य करणाऱ्यांपैकी काहींनीही त्या दोन वचनेतील उघड सत्य अद्याप पूर्णपणे आपल्या आकलनात घेतलेले नाही. काहींना हे समजू शकते की पृथ्वीवरील प्रत्येक मनुष्याला एका समान शत्रूच्या विरोधात एकत्र आणणारा इस्लामच आहे, आणि हे अर्थातच सत्य आहे. तरीही त्या वचनातील शेवटचा वाक्यांश अधिक गंभीर सत्य प्रकट करतो. 11 सप्टेंबर 2001 रोजी जग हादरले होते, आणि अलीकडेच या वर्षी 7 ऑक्टोबर रोजी हमासने इस्राएलवर केलेल्या हल्ल्याने ते पुन्हा हादरले आहे. परंतु इश्माएलाच्या सर्व बंधूंच्या "समक्ष" युद्धाचा आत्मा आणि आकस्मिक विनाश उपस्थित आहे, हे कोणीही पाहण्यास तयार नाही.

सौदी अरेबिया, युनायटेड अरब एमिरेट्स, कतार, कुवेत, ब्रुनेई आणि बहरेन यांसारख्या इस्लामी राष्ट्रांकडून अचानक हल्ला केला जाईल, तेव्हा कोणत्या प्रकारचा विनाश घडवून आणला जाईल? इश्माएलाचा आत्मा "त्याच्या सर्व भावांमध्ये" आहे, आणि अफगाणिस्तान किंवा इराक यांसारख्या देशांकडून आतापर्यंत तिसऱ्या शापाद्वारे निर्माण झालेले युद्ध, इश्माएलाची भविष्यवाणी पूर्णपणे पूर्ण होईल तेव्हा, अगदी वेगळे असेल. पाकिस्तानकडे किती अणुबॉम्ब आहेत?

पहिल्या आणि दुसऱ्या इस्लामी धिवकारांमध्ये प्रगत झालेल्या इस्लामी युद्धाच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांपैकी एक म्हणजे अचानक, अनपेक्षित हल्ले. संपन्न इस्लामी राष्ट्रांमध्ये इंधनाने भरलेल्या विमानांपेक्षा, कार बॉम्ब, जळणारे टायर, बलात्कार आणि सुरे यांपेक्षा अधिक प्रगत आणि अधिक प्राणघातक अशी शस्त्रे गुप्तपणे प्राप्त करण्यासाठी किंवा निर्मिती करण्यासाठी पुरेसा आर्थिक स्रोत आहे काय? देवाचे वचन विश्वास ठेवण्याजोगे आहे काय?

मिलरच्या स्वप्नातील सर्व रत्ने शेवटच्या दिवसांत परीक्षेच्या सत्ये ठरतात, जरी त्यापेक्षा अधिक काही नसले तरीही ही वस्तुस्थिती पुरेशी आहे की त्या सत्यांचा नकार करण्यात आला आहे आणि भविष्यवाणी दर्शविते की ती पुनर्स्थापित केली जातील. परंतु त्या रत्नांपैकी काही—जसे की स्वर्गीय पवित्रस्थानातील ख्रिस्ताचे कार्य आणि तिसऱ्या धिवकारातील इस्लाम—अशा भविष्यवाण्या दर्शवितात ज्या केवळ अगदी शेवटच्या दिवसांतच पूर्ण होतात. त्यांपैकी एक अतिपवित्र स्थानी ख्रिस्ताच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करते, जे निश्चितच सध्याचे परीक्षेचे सत्य आहे, आणि दुसरे मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश दर्शविते, जो पुन्हा एकदा सध्याचे परीक्षेचे सत्य आहे.

मिलेराइट चळवळ आणि १९८९ मधील अंतकाळ—जो पुढे एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीची ओळख करून देतो—यांना एकत्र गुंफणारा धागा म्हणजे "सात वेळा" होय; हे मिलर यांचे पहिले रत्न होते, आणि अॅडव्हेंटवादाने जुने मार्ग सोडून दिले तेव्हा सर्वप्रथम बाजूला ठेवण्यात आलेली गोष्टही हीच होती. १८६३ मधील बंडापासून १९८९ मधील अंतकाळापर्यंतची एकशे सव्वीस वर्षे "सात वेळा" यांचे प्रतिनिधित्व करतात. दोन हजार पाचशे वीस याची विभागणी बारा शंभर साठ अशा दोन कालखंडांत करण्यात आली होती, आणि बारा शंभर साठ याचा दशांश किंवा दशमांश म्हणजे एकशे सव्वीस. बांधकाम करणाऱ्यांनी नाकारलेला दगड इतका प्रदीर्घ आहे की तो तीन देवदूतांच्या पहिल्या आणि शेवटच्या चळवळींना जोडतो. असे करून तो हे ओळख करून देतो की "सात वेळा" यांचे सत्य हे

वर्तमानकाळातील परीक्षेचे सत्यही आहे, आणि हेच ते सत्य आहे जे केवळ पायाभरणीचा दगड राहात नाही, तर कोपऱ्याचा प्रमुख दगड बनते.

आता आपण दानिएलाच्या पुस्तकातील उलाय नदीच्या दर्शनाद्वारे प्रतीत होणाऱ्या मिलराइट चळवळीतील ज्ञानवृद्धीचा विचार येथे थांबवून, शंभर चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीत ज्ञानवृद्धीचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या हिदेकेल नदीच्या दर्शनाकडे आपले लक्ष वळवू.

पुढे, १८६३ ते १९८९ या एकशे सव्वीस वर्षांच्या कालखंडात पसरलेल्या अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्यांचा विचार करून आपण आरंभ करू.

आपण त्या अभ्यासाची सुरुवात पुढील लेखात करू.

आणि असे झाले की, सहाव्या वर्षी, सहाव्या महिन्यात, महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, मी माझ्या घरात बसलो असता, आणि यहुदाचे वडीलजन माझ्यासमोर बसले असता, तेथे प्रभू परमेश्वराचा हात माझ्यावर आला. तेव्हा मी पाहिले, आणि पाहा, अग्नीच्या स्वरूपासारखी एक प्रतिमा होती; त्याच्या कटिप्रदेशाच्या दर्शनापासून खाली अग्नी होता; आणि त्याच्या कटिप्रदेशापासून वर प्रकाशाच्या दर्शनासारखे, अंबराच्या वर्णासारखे काही होते. आणि त्याने हाताच्या आकाराचे स्वरूप पुढे केले, आणि माझ्या डोक्याच्या केसांची एक बट धरून मला पकडले; आणि आत्म्याने मला पृथ्वी व आकाश यांच्या मध्ये उचलून नेले, आणि देवाच्या दृष्टांतांमध्ये मला यरुशलमेस, उत्तरेकडे पाहणाऱ्या आतील दरवाज्याच्या प्रवेशद्वारापाशी आणले; जेथे मत्सर उत्पन्न करणाऱ्या मत्सराच्या मूर्तीचे आसन होते. आणि पाहा, इस्राएलच्या देवाचे गौरव तेथे होते, जसा दृष्टांत मी मैदानात पाहिला होता तसा. मग तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, आता तुझे डोळे उत्तरेकडे उचल.” तेव्हा मी माझे डोळे उत्तरेकडे उचलले, आणि पाहा, वेदीच्या दरवाज्याच्या प्रवेशात उत्तरेकडे ही मत्सराची मूर्ती होती. तो पुढे मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, ते काय करीत आहेत हे तू पाहतोस काय? इस्राएलचे घराणे येथे जी मोठी घृणास्पद कृत्ये करीत आहे, ती अशी की मी माझ्या पवित्रस्थानापासून दूर जावे? पण तू पुन्हा वळ, आणि तुला याहूनही मोठी घृणास्पद कृत्ये दिसतील.” आणि त्याने मला अंगणाच्या दरवाज्यापाशी आणले; आणि मी पाहिले तेव्हा, पाहा, भिंतीत एक भोक होते.

तेव्हा तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, आता भिंतीत खण.” आणि मी भिंतीत खणले, तर पाहा, एक दार दिसले. मग तो मला म्हणाला, “आत जा, आणि ते येथे जी दुष्ट घृणास्पद कृत्ये करीत आहेत ती पाह.” म्हणून मी आत गेलो व पाहिले; आणि पाहा, सर्व प्रकारचे रांगणारे प्राणी, घृणास्पद पशू, आणि इस्राएलच्या घराण्याच्या सर्व मूर्ती, भिंतीवर चोहोबाजूंनी कोरलेल्या होत्या. आणि त्यांच्या समोर इस्राएलच्या घराण्याच्या वडिलधाऱ्यांपैकी सत्तर पुरुष उभे होते; आणि त्यांच्या मध्ये शाफानाचा पुत्र याजऱ्या उभा होता; प्रत्येकाच्या हातात त्याचे धूपपात्र होते; आणि धूपाच्या दाट मेघाचा वाफ वर चढत होता. तेव्हा तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, इस्राएलच्या घराण्याचे वडीलधारी अंधारात, प्रत्येक जण आपल्या प्रतिमांच्या कोठड्यांत, काय करीत आहेत ते तू पाहिले आहेस काय? कारण ते म्हणतात, ‘परमेश्वर आम्हांस पाहत नाही; परमेश्वराने पृथ्वीचा त्याग केला आहे.’” तो पुढे मला म्हणाला, “पुन्हा वळ, आणि ते जी याहूनही मोठी घृणास्पद कृत्ये करीत आहेत ती तू पाहशील.” मग त्याने मला परमेश्वराच्या घराच्या उत्तराभिमुख द्वाराच्या दाराशी आणले; आणि पाहा, तेथे स्त्रिया तम्मूजासाठी रडत बसल्या होत्या. तेव्हा तो मला म्हणाला, “हे तू पाहिले आहेस काय, हे मनुष्यपुत्रा? पुन्हा वळ, आणि याहूनही मोठी घृणास्पद कृत्ये तू पाहशील.” मग त्याने मला परमेश्वराच्या घराच्या आतील अंगणात आणले; आणि पाहा, परमेश्वराच्या मंदिराच्या दाराशी, मंडप व वेदी यांच्या मध्ये, सुमारे पंचवीस पुरुष उभे होते; त्यांची पाठ परमेश्वराच्या मंदिराकडे होती, आणि त्यांची तोंडे पूर्वेकडे होती; आणि ते पूर्वेकडे सूर्यास दंडवत करीत होते. तेव्हा तो मला म्हणाला, “हे तू पाहिले आहेस काय, हे मनुष्यपुत्रा? यहुदाच्या घराण्यासाठी येथे जी घृणास्पद कृत्ये ते करीत आहेत ती करणे ही काय क्षुल्लक गोष्ट आहे? कारण त्यांनी देश हिंसाचाराने भरून टाकला आहे, आणि पुन्हा मला क्रोधास प्रवृत्त करण्यासाठी वळले आहेत; आणि पाहा, ते फांदी आपल्या नाकाशी धरतात. म्हणून मीही संतापाने वागेन; माझा डोळा दया करणार नाही, आणि मी कणवही करणार नाही; आणि त्यांनी मोठ्या आवाजाने माझ्या कानांत हाक मारली, तरी मी त्यांचे ऐकणार नाही.” यहजेकेल ८:१-१८.